

Mitt första brev efter många år till Bertil Ströberg 2009-10-02

Broder Bertil!

Äntligen kan även jag få se en strimla av hopp omkring din situation. Det verkar som det finns material som borde ha kommit upp i ljuset för länge sedan. I och med kalla fakta förra söndagen så vaknade den här snaskiga affären till liv igen och förhoppningsvis skall det kunna leda till en resning för dig och att du äntligen skall få frid den tid du har kvar i livet.

Jag har förstått från första stund att du varit utsatt för något underligt eftersom det var mycket skumt vid den tiden i Sverige. Jag har aldrig för ett ögonblick tvivlat omkring dig och din person.

Varför skriver jag en rad till dig? Vi var kollegor på FS, du på Sb och jag på Stril. Vi for land och rike runt för att rekognosera för våra grejor. Jag blev bestört när massmedia slog upp sina rubriker, jag fattade ingenting eftersom det inte fanns något att fatta. Ett misstag så klart! Jag har ofta tänkt på dig genom åren och bara väntat på att någonting skulle dyka upp som friar dig helt. Nu verkar det vara något på gång. Att jag som kollega och känner deltagande i din situation kanske inte är någon tröst i det du fått utstå men du skall veta att vi är många som står på din sida och vet vem du är.

Genom åren har både människor i försvaret och utanför frågat mig omkring den här affären och det har alltid känts bra att utan att tveka kunnat förklara situationen i riket då och att det hela var en komplott för att dölja något annat. Människor bara undrar hur något sådant kan ske i rättsstaten Sverige men som jag brukar säga att vem som helst kan bli utsatt för en komplott och åka dit ifall andra vill det som har instrumenten. Ingen människa genom åren har försökt att rubba min uppfattning när detta tema kommit upp och det tolkar jag som att de förstår att något är gruvligt fel.

Nu är det inte många medborgare som hade insikt i vad det kalla kriget var och att även Sverige var en bricka i detta. Inget krig sedan 1809 och åskådare i två världskrig får nog en befolkning att slumra till. Kalla kriget märkte däremot vi i försvaret av med vår omfattande beredskap mm. Vi som jobbade i HKV var naturligtvis under uppsikt från främmande makter och ganska väl kartlagda. Den som har resurser kan också hålla koll på det som intresserar.

Kalla fakta ringde till i tillvaron.

Vi har en gemensam kollega som jag har kontakt med emellanåt. Han sände mig en julhälsning den 18 december 2008 på morgonen. I sitt e-postmeddelande nämnde han dig och att det fanns en blogg som bevakade ditt fall. Så klart har jag varit inne på den och nyligen även kollat in på Internet/Google där man får många träffar på dig. Efter att ha kollat in ca 100 träffar vars alla personer/källor står på din sida, kändes det som att du har ett starkt stöd i det tysta. Jag tror att det kommer fram saker och ting som ger dig en resning och att du blir friad.

Du skall naturligtvis få en upprättelse så att befolkningen skall förstå hur illa allting har skötts i den här saken. Dessutom skall huvuden rulla vare sig de lever eller inte, folk skall skämmas över hur otroligt korkade och vilseledda dom varit i vår rättsapparat. Det är hur tydligt som helst att ”gäddan högg betet med hull och hår utan att se vad det var”, några såg till att det skulle gå till just så.

Man brukar söder om Östersjön säga ”Die dumme Schwede” och det finns dessvärre fog för det.

Jag skrev en julhälsning tillbaka samma dag den 18 december 2008 till kollegan. Så klart kommenterade jag dig och här följer ett klipp ur brevet som berör just dig:

”Nu till ett ämne som fick mig att vakna direkt nämligen Bertil Ströberg. Skönt att höra att det finns flera än jag som är helt säkra på hans oskuld. Jag kollade lite hastigt på bloggen men jag skall läsa mera sedan eftersom det fanns en hel del att ta del av. Jag minns så väl dagen 1983, då jag var nere på Österlen i samband med avvecklingen av PS-65 (R100) i Kivik. Jag kunde bara inte tro att det var sant som massmedia slog upp det.

BS hade jag till och från haft att göra med genom åren men från 1980-1987 då jag tillhörde FS/Stril (sysslade främst med radarsystem och förband). Fram till skrällen hade vi mycket gemensamt å tjänstens vägnar både vid FS och ute i riket. BS tillhörde FS/Sb och om strilsystemet skulle funka så krävdes samband och där kom BS in i bilden. Jag hade en mycket klar bild av BS förmåga som fackman och medarbetare mao. en skicklig officer och lojal mot sin organisation.

Vid den här tiden var det mycket skumt som hände - kalla kriget pågick - spioneri med långtradare i Sydsverige mm mm. Sedan händer detta med BS och den kedja av händelser som är så banalt och oproffsigt inträffar. BS sociala situation var inte så rolig då och BS var säkert ett lätt byte för någon eller några som ville avleda något helt annat som försiggick någonstans.

Med den skarpa person som BS var och säkert alltjämt är så skulle han om han ville gå annan makts ärende, funnit ett mycket slundrigt system och aldrig blivit upptäckt. Det var sandlådemetodik i det som hände - alldeles för enkelt att inte nappa på för den som ville sätta dit BS. Det hade kunnat vara någon annan YO som var i ett känsligt socialt läge men nu råkade det bli BS. Han var dessutom alltid hjälpsam mot sin omgivning och kunde mycket väl bli utnyttjad för andra syften.

Hela affären var rena farsen. Det är solklart för mig att det var något annat som skulle döljas varför man la ut ett villospår. Skulle inte förvåna mig om det fanns en grupp av människor i hög ställning som höll på att bli synliga med fuffens. Så lägligt att man kunde hitta någon att avleda mot. Detta har hänt i andra länder förr bl.a. Dreyfuss i Frankrike.

När jag slutade vid HKV 1997 (gick i förtidspension pga. cancersjuk hustru) besökte jag MUST i slutet av maj. Den jag pratade med (namnet har fallit ur minnet) hade hög position inom säkerhetstjänsten. Jag ville prata om just BS. Jag framförde ungefär det som jag skrivit om ovan och förklarade att det har begåtts ett stort misstag och att BS är oskyldig. Det måste ha funnits annat i bakgrunden. Jag fick naturligtvis inga kommentarer eller svar men jag sa att jag absolut ville framföra detta nu när jag slutar.

Jag har ju inga fakta i målet utan enbart kännedom genom tjänsten om BS. Han är i alla fall oskyldig i mina ögon och några andra mullvadar gick fria. Om detta skulle uppdagas skulle det bli en bra spionroman.

Under mina sista år i HKV 94-97 stötte jag på BS vid något tillfälle i T-banan (T-centralen). Jag hade kommit med tåg en måndagsmorgon och skulle till mitt jobb. Som hastigast råkar jag BS. Det kändes skönt att få säga till honom att jag vet att han var oskyldig. Han tyckte säkert det var ok att jag sa det och samtidigt sa han "Det är alldeles för jävligt.....", jag minns det ögonblicket så väl.

Det här med mina funderingar omkring grävlingar någonstans, har jag inga fakta om - inte en enda pusselbit. Men i min sinnevärld så som läget såg ut i Europa då och det intresse främmande makter hade för Sverige så var det min första tanke att det hela handlade om något helt annat än BS. Men vi är ju bäst i världen i det här landet, vi klarar av en sak i taget och sedan max. Det är precis vad jag tror hände och det visste de som iscensatte hela teaterspelet.

Alla sinnen var vässade mot BS medan mullvadarna lugnt kunde dra sig tillbaka och reorganisera sig. Vi får förmodligen aldrig veta vad som låg bakom det hela men det har hänt förr att i sinom tid så har fakta kommit fram.

Om någon kan hjälpa BS till en resning och ett frikännande så vore det bra. Tyvärr är nog prestige hos rättsmaskineriet sådant att ingen vill erkänna fel utan man kör på för att två sin egen ofelbarhet. Det svenska samhället är inte helt rättssäkert, vilket visar sig till och från. Vi tycker att vi är så duktiga men det är inte alltid så. Ja, det blev lite om BS men jag har aldrig blivit fri från tanken om detta justitiemord. Därför blev det nu några rader på temat.”

(slut på brevet till kollegan)

Bertil, du har både haft en tuff tid bakom dig och har alltjämt tills du blir friad. Var glad att du har din kvinna – Marianne - vid din sida. Nog så jobbigt som det är men du har ett bollplank och är inte helt ensam.

Åren går men det finns alltid tid kvar, tid för att göra tillvaron så bra man nu kan i sin situation. Jag hoppas innerligt att nya rön skall dyka upp i din sak och det verkar så. Leif Silbersky var med i ett morgonprogram i tv och han m fl. jurister tycker att det är skandal med undanhållna dokument.

Nu skall de fram vartenda ett eftersom man börjar darra i de hemliga arkiven med undanstoppade dokument. Det spelar ingen roll hur obehagligt det än må bli för de som i dag sitter i civil eller militär säkerhetstjänst. Nu måste locket lyftas av och du få din sak prövad. Jag tycker att det börjar mullra i horisonten och det är många som engagerar sig i din sak och jag tror att det kommer att gå vägen.

Det skulle vara så härligt om denna historia kunde få ett slut och bli bakom oss och du och Marianne med familj kunde få ett lugnare liv.

Om du har orkat läsa till hit så önskar jag dig lycka till med allt och när det nu börjar röra på sig så får du inte tappa sugen, det blir en rond till och den skall du vinna. Ha det så gott det går och jag hoppas att det inte gjorde någonting att jag skrev en rad till dig men det är så dags att säga nu när jag är i slutet på brevet.

**Vänliga hälsningar
Ingemar Olsson**